

Sygn. akt VI Gz 76/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z o.o. w Ś.

przeciwko: Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)V Wydziału Gospodarczego z dnia 28 stycznia 2014 r., sygn. akt V GCupr 644/13

postanawia: uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w (...) Wydziałowi V Gospodarczemu do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w (...)stwierdził swą niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla mst. W. w W. XV Wydziałowi Gospodarczemu, wskazując w uzasadnieniu, że powód nie będąc poszkodowanym, nie może powołać się na art. 20 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Poszkodowana w wypadku bowiem na podstawie umowy cesji wierzytelności przeniosła jedynie na powoda wierzytelność w zakresie zwrotu kosztów najmu samochodu zastępczego, czego konsekwencją jest konieczność zastosowania dla ustalenia właściwości miejscowej art. 30 kpc.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód i zażalenie to w ocenie Sądu Okręgowego należy w zupełności uznać za trafne.

Art. 20 powołanej przez Sąd Rejonowy ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych stanowi, że powództwo o roszczenie wynikające z umów ubezpieczeń obowiązkowych lub obejmujące roszczenia z tytułu tych ubezpieczeń można wytoczyć bądź wg. przepisów o właściwości ogólnej, bądź przed Sąd właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby poszkodowanego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia. Zawarcie umowy przelewu wierzytelności z tytułu umowy ubezpieczenia nie prowadzi jednak do zmiany – szeroko rozumianej – sytuacji prawnej cesjonariusza .

Dotyczy to więc także kwestii wynikającej z art. 20 ust 1 cyt. wyżej ustawy, jeżeli się uwzględni, że właściwość przemienna sądu została w nim określona za pomocą kryterium przedmiotowego a nie podmiotowego (tak SN min. w postanowieniu z dnia 16.11.2012r., sygn. III CZP 69/12 oraz z dnia 21.04.2005r., sygn. III CZP 17/05).

Podstawą dochodzonego przez cesjonariusza roszczenia przeciwko pozwanemu nie jest bowiem umowny przelew wierzytelności na jego rzecz, gdyż z chwilą dokonania cesji nastąpił tylko skutek w postaci nabycia przez następcę prawnego cedenta przysługującej mu wierzytelności wobec jego dłużnika. Zmieniła się więc jedynie osoba wierzyciela, nie uległ natomiast zmianie charakter jego roszczenia.

Powyzsze skutkuje, że przyjąć należy, iż powód uprawniony jest do powołania się na art. 20 ust 1 cyt. wyżej ustawy, dlatego też postanowiono jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.